

રમુજ ગાયન સંગ્રહ.

ભાગ પહેલો.

સુરત, મુખ્યતઃ તથા દીક્ષી
વીંગરની પ્રખ્યાત ગુણીકા તથા
ખીજ ગાનારીઓમાં લાક્ષ્મી ગ-
વાતા મનપસંદ ગાયનોનો સંગ્રહ.

ગાયનના શોખીનોને સાડ
છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર
કાસીદાસ ભગવાનદાસ.

સંવત ૧૯૪૩. સને ૧૯૮૬.
સુરત "વિક્ટોરીયા પ્રેસ".
કીર્તન ત્રણ વ્યાના.

આ ચોપડી કાયદા પ્રમાણે રજીસ્ટર કરાવી છે.

રમુજ ગાયન સંગ્રહ.

તાલ ચૈકો.

તીજ્જડાં નાદોરદીર તુમ્ દીર-તુમદીર-તુમ તુમતદર દાંની.
 નાદરદાની -તુમ્ દરદાંની -તુમ્ દરદરદર તદર દાની. —૧.
 નાદર દરદાંની -તુમ દરદરદાંની તીમ તદાર તદર દાંની,
 દાંની દાંની ઐં દાંની દાંનીત દાંની;
 તાંના દિર દિરતા હાહાહાહાહાહાહા તદરદાંની. —૨.

રાગ ભૈરવ, ધીમો ત્રીતાલો.

ચલ લીય લલ્લું ચલ્લ લલ્લી તનના દરદર -તુમ્ દરદર,
 -તુમ્દર તદારે તદારે ઐંતતૂ તન તદારે તદારે દાંની. —૧.
 ઉસ્તાદકા ઇનાદકી કારખાને સામખુદ્ ઇષ્ક ખુદ;
 નયાં રહ્યા બિહાંનેસા, એકાંસ્કિખફ્ મારયાગિલ્કર કુષાં;
 નસાયુ દર દર મીયાં દાસ્ત મેહેદમારે બિહાંનેસા. —૨.

રાગ કાલીંગદો-ત્રીતાલ.

પ્યારાજી માનો ખાલમ ચતુર સુજન, ખાલમ ચતુર સુ
જન, પ્યારાજી માનો ખાલમ ચતુર સુજન ॥ ૧ ॥ તુમારે સ
ગકો સાથ અનારી, છોડ દો ચેહુ ગુમાન. ॥ ૨ ॥

મેવારી સંઘ્યાં જાઓ ન ઉત ઘરવા, જાઓ ન ઉત ઘર
વા, મેવારી સંઘ્યાં જાઓ ન ઉત ઘરવા. ॥ ૧ ॥ રેન દીન રહે
મંદીર મેરે, હસકે લગાઉં ગરવા. ॥ ૨ ॥

મેવારી પ્યારા છોડોજી ઉતકા સંગ, છોડોજી ઉતકા સંગ,
મેવારી પ્યારા છોડોજી ઉતકા સંગ. ॥ ૧ ॥ ઉતકે મંદીર તુમ
જાઓ ન પ્યારે, મેહેલ હમારે કરો રંગ. ॥ ૨ ॥

રાગ-ત્રીતાલ.

સારી રેનકો રંગ ગુમાયો, અખ કીયું આયો ભોર ભયે.
॥ ખેવાર ॥ લાખ કહી તુમ ચેક ન માની, જહાં તક દીલમે
ઝોર રહે, નટવરજી તુમ નીપટ ભયે, (ખેવાર) અખ રહત ન
અટકી મોર કહે. ॥ ૧ ॥

હમે મીલાવો કોઈ ગીરધારી, સખી સુનો એક ખાત હ-
મારી ॥ હમે ॥ ૧ ॥ શ્યામ પીયાકી મધુરીસી મુરત, લટક આ-
લપર મેં વારી ॥ હમે ॥ ૨ ॥

સખી પીયા બીન જ્યા ઝર મરે, આજ સખી નહીં ચે-
ન પરે ॥ સખી ॥ ૧ ॥ ચેન નહીં દીન રેન સખીરી, નૈનાંમે
નીર ઝરેહી ઝરે ॥ સખી ॥ ૨ ॥

સખી કોઈ મોરા પીયાકો ઠેરાઓ, સહાય કરો મોરે મન-
દોભાવો ॥ ૧ ॥ બીરહ બાદલ મોરે શીરપર આચો, કોઈવાકો
સમજાઓરી ॥ ૨ ॥ પીયુ બીજોગસે વ્યાકુળ હોઉંગી, સુગન
ગાન સુનાઓરી ॥ ૩ ॥

મોરી નઠવરસે સુધ લાગ રહી, કાહુ કહું કાહાં જાઉં સ-
ખી ॥ મોરી ॥ ૧ ॥ સ્વપ્નેમે મીલે ગીરીવરધારી, લાગી રહી
ગલે જાગી રહી ॥ મોરી ॥ ૨ ॥

રાજ ભરથરીનો ખ્યાલ.

થી સનવંતી રાણી રાજ ભરથરકો લીનો ગલે લગાય,
સુન પતી પ્યારે, શીકાર ખેલને દીશા ઉત્તર મત જાવ. **ધુરપત**
છત્રપતી રાજ ત્રીઆકે ફેલેને કાનાં કરે બીચાર, બીલમ ના લા-
જે; હુકમકે સાથ કીએ ઘોડે તઈયાર. જન સુનેરી થા ઘોડેમે,
આર ગેનાથા જરકશીદાર, સવાર હોકે; ચલા જંગલકે તરફ ખે-
લને શીકાર. **શેરો.** ચરતે હીરાણ બીઆખાનમે રાજકે જાળ
આયા નજર, દખ મીરગ કાલા લીએ શમશીર ખેંચી જાયકર,

સખ હીરાણી મીલ રાજશે કેહેને લગી સમજાયકર, મારો મીર-
ગલી દશ પાંચ મત મારો મીરગપર વારકર. **ગઝલ.** સખ
હીરાણી મીલ રાજસે ઇંઉં અર્જ ગુજરી, એ સરદાર હમારા
હમી હે ઉનકી સખ નારી, ના ફરીયાદ સુની રાજસે ના મા-
ની લાચારી, સમશીર ખેંચ રાજએ ઉશ મીરગકુ મારી.

છોટી રંગત-લાવણી. હસ વખત મીરગને તંનસે પ્રાણ
ગુમાયા, સખ મીરગ નારીને રોરો સોર મચાયા, હુઈ કયામત
ઉનપે આર ગમકી છાંયા, બેદરદી રાજ તુજે દરશ નહીં આયા.
વળણ. શ્રાપ દીયા રાજ ભરથરકો, તેરી રાણી વીધવા હે
જય સુન પતી પ્યારે. **॥ ૧ ॥** માર મીરગ લે ચલે રાજ આ-
એ ગુરૂ ગોરખકે તીર, દખ મીરગકું; નાથજી ખોત હુવે દીલમે
દીલગીર. સજવંન કરો મીરગ નાથજી, માફ કરો મેરી તકશીર,
ચેલા કર લો; છોડકે રાજપાટ મેં ખનું ફકીર. **શેર.** એકીન
માન રાજ ભરથર લે આજે, ગુરૂ ગોરખકે મન પેધારજી, એ
જોગકાતો સાધન રાજ તુજે દુસવારજી, સખ રાજપાટ સલત-
નત દો દલ ધરી ઇનકારજી, માતા કહો જકે ઉસે જો હોય બી-
હાતા નારજી. **ગઝલ.** તું ગરૂ દેવ હમારા, મેતો હું દાસ તેહા-
રા. કર ચેલા મુજે જલદી ન કર દર અમારા, શીર ખુંડ કાન
ફાડ કરી કુધકી ધારા, દે ઝોલી હાથ નાથ મેં ફર હુમારાં

છોટી રંગત-લાવણી. ઝાલી ખપર લે તંનપે ખાખ ર-
માઈ, લે અંગીઆ ગુરૂકે ઘરકી સુરત લગાઈ, પોંચ્યા દરપે ક્યા
ભજા હો તેરા ભાઈ, સુનકે અવાજ બાંદી ભીક્ષા લે આઈ.
વળણ. બાંદીસે હમ નહીં લેતે હે, કેહે દરાણીકુ લેકર આય,
સુના પતી પ્યારે. **॥ ૨ ॥** સુનકે ખચંન જોગીકા બાંદીને દીલ-
મે ખોત ગુસા ખાયા, હે મુરખ જોગી; પાપ ક્યા તેરે દીલમે
સમાયા. ઘરકે રૂપ જોગીકા મેહેલમે રાણીકુ ગોરાણુ આયા,
સુન ખચંન બાંદીકે, રાજ ભરથરી જો દીલમે ગભરાયા.
રોર. સુનકે ખચંન બાંદીકે મુખસે જોગીને કડવે ખોલજી,
લાલ હો બાંદીકે મુખપે મારા ચીમટાં તોલજી. બાંદી જો ભી-
ક્ષા લાઈયો, ગઈ ઉનકે દરપેલાલજી, રોરો ખીથા જોગીકી કહી
બાંદીને હીરદા ખોલજી. **ગઝલ.** રાણીજી સુણો હાલ
મેરે દરદા સીતાખી, જોગીને કરી માર મેરે તનકી ખરાખી.
જોગી નહીં એ હે મુવા શીપત અજખી, પીઈ ભંગ મશી દર-
પે આયા મીસલે સરાખી. **છોટી રંગત-લાવણી.** રાણી
એ સુનકે જીમે ખોત જી જલાઈ, જોગીકે પાંસ ગુરૂસેમે દાડી
આઈ. જોગીસે જીશ ખખત નજરસે નજર મીલાઈ, પેછાંના પ-
તી નેનાંમે નીર ભર લાઈ. **વળણ.** કીને દીઆ ખેરાગ ભર-
થરી, મુઘખુઘ તેરી કાહાં ખીસરાએ. સુના પતી પ્યારે. **॥ ૩ ॥**

સોરો સોર મચાયા રાણીકી કંચન કાયા મુરજઈ, ગંમ છાયા
 મેહેલમે, લટા દીઇ ખોલ ખડાશા દરશાઈ. એસા કેહેનારે હાથ-
 સે બીજલીસી ચડકે આઈ. નદ લગી નેનોસે આંસુ ઝોર ખ-
 ડા ખાશી ભર આઈ. **શેર.** રાજ કહે રાણીસે માતા કાયક
 મીલાએ હે, દે ભીક્ષા જલદી મુજે નાહક દર કયું લગાઈ હે.
 રાણી કહે રાજસે હાથ તુજક શરમ નહીં આઈ હે, ફેરે ફીરી
 સંગ તેરે, માતા કીસે બતાઈ હે. **ગઝલ.** મેરે કરમમે
 જોગ લીખા મેં જોગ કમાઈ, તું માતા હે મેરી મેં પુત્ર કેહેલાઈ.
 માતા ના કરો દર તુજે ખાત સુનાઈ, ઘર ઘરસે ભીક્ષા માંગ
 ગુરૂ પાંસ લે જાઈ. **છોટી રંગત-લાવણી.** રાણીને
 કહ્યા રાજસે બચન મંગવાવો, હમ હાથ જોગન તુમ બેઠે જોગ
 કમાવો. એક બાગમે આસન લગા હરી ગુણુ ગાવો, કુછ રા-
 મ નામકા હમે સખદ સુનાવો. **વળણ.** વોહી બાગ થા
 માતા મેરા, દીઆ ગુરૂને જલસ સુનાય. સુનો પતી પ્યારે. **॥ ૪ ॥**
 રીસાલગીરજી કહેકે રાણી અમ કયું દીલમે ગભરાવે, કોહો પુત્ર
 પતીકું, કરમકા લીખા સો કેસે કોઈ મીટાવે, આખર હો લા-
 ચાર કહે બીન પતી ગતી કેસે પાવે, બીન પુરૂશ નારકું ભસા
 જો બતા સખર કેસે આવે. **શેર.** માવા સીંગજી ઇઠં કહે
 સખ સાણી હુધ તઈધારજી, પતીક પુત્ર કેહેને લગી જો થી બી-

હાતા નારજી. સેખ સુખાંની ઇંડં કહે સખસે બધા કીરતારજી.
 સવામીકુ પુત્ર કહ્યા, રાણી રહી મન મારજી. **ગઝલ.** ભર-
 થરકા ખ્યાલ ફડમે ગાવે શોમારાંમજી, બકતાવરશીંગ કહ્યા કી-
 રસા તમામજી. શંભુ ચોર મોરશીંગસે તું ન કર બદકલામજી,
 પેંદેલા યાદ કરને લગે હરકા નામજી. **છોટી રંગત-
 લાવણી.** જેલુશંકરને સુનો ખ્યાલ બનાયા, નાહાના મુકે
 દને મીઝલસ અંદર ગાયા. સુન પતી પ્યારે. ॥ ૫ ॥

કેરખા.

સલુને શામરે, મેં સમરું તેરા નામરે; ॥ આવરે મેરે મ-
 નકેમે રામ, સલુને શામરે. ॥ ટેક ॥ પેંહેલી પ્રીત લગાયકે, મત
 આશ કરો તુમ દુર; ॥ દુર રહે દુખ હોત હે, મેતો મરુંગુ ઝુ
 રરે. ॥ સલુને—૧. ॥ દરદ દીવાની મેં ફીરું; મેરે વ્રેહકા વાધા
 રોગ, ॥ રોગકી મારી રીસમે, મેં જાઈ પેરુંગી જોગરે. ॥ સલુને—૨. ॥
 પ્રીતમ હાલા પ્રેમકા, તમ જોર ગણે બીચ ફંદ; ॥ ફંદકી મારી
 મેં ફીરું, બલ જાત હે પ્રહાનંદરે. ॥ સલુને—૩. ॥

હો રંઝીલે બાલમે, મેરે મનકે માહાસુખ પાલમે, ॥ આવ-
 ના મેરે આશક જાની, રંઝીલે બાલમે. ॥ ટેક ॥ બોહોત રશી-
 લી બોલતી, પ્યારી અંખીયાં તેરી લાલ; ॥ લાલ પીયા તેરે કાં,

રણે, મેં લેઉં ફકીરો હાલરે. ॥ રંગીલે—૧. ॥ પેહેનું કફની
મેમકી, લેઉં હક્કી જરો હાથ; ॥ હાથ તેરે મેરા હૈયરા, લઈ ચા
લોં સંગાથરે. ॥ રંગીલે—૨. ॥ પ્રભાનંદકી બીનતી, સુણી લી-
છ્યો સુંદર શ્યામ; ॥ લાલ પીયા તેરે કારણે, મેં રહું આઠો
જામરે. ॥ રંગીલે—૩. ॥

કોઈને દખાવે યારો મેરા સનમ, મેરા યારકી એહી ની
શાની, ખાંકીશી ટોપી ઉડાવે પતંગ ॥ કોઈને ॥ ૧. ॥ મેરે સન
મકી એહી નીશાની કાલાસા ઝુલકા ઓર ગોરા બદન ॥ કોઈને ॥ ૨. ॥

હુમરીની તાલ-ઝરબો.

નંદ કુંવર તોરે નેના રસીલે, સખી જાદુ ભરે સખી જાદુ
ભરે; માથે મુગટ ઓર હાથ ખાંસરીયા, સખી લેકે ખડે લેકે
ખડે. **સાખી**—બનસી બાજી સામકી, સખી ત્રથ જમનાકે
તીર; સખ સખીચો કે મન બસે, અબ ધરત નહીં. મન ધીર.
રસીલે સખી જાદુ ભરે સખી જાદુ ભરે. ૧. એશે કપટી મો-
હનસે, સખી પ્રીત ન કરશે કોઈ; બાલા જોબન અપના, અ
બ ધરેગી હર કોઈ. રસીલે સખી. ૨. જસોદાજીકે નંદસે,
સખી નેહાં કોન લગાય; જાય મથુરામે ફીસનજી, અબધુત ભ
ધો કે મત લાય. રસીલે સખી. ૩.

ગઝલની તાલ-ગરબો.

સખ મીલકે પ્રીજનારી, લેકે ગેંડ હાથમે સારી; ખેલે
જેખન મતવારી, આઝો મોરારી. લેકે ગેંડ હંગામી પ્યારી
જમનામે ફેંકે મોગારી-૧. દાડોદાડો સખીચો સારી, જાને પા-
વે ન મોરારી; રખના ખુબસી હુશીયારી, ગરે મીલ સારી.
ચુલ્લ કરકર કહે મોરારી, લાહોજી ગેન હમારી-૨. કરકે મન-
સુખા સખ નારી, દાડી મારકે કીસકારી; પકડો કાનાકો મીલ
સારી, દકર ઉસકો ગારી. કયું બાજી હમારી બીગાડી, તુમ
કાહાના હો યા નારી-૩. અબ ના છોકુંગી કાના, જો તુમ લા-
ખ કરોગે બાના; દખો આખરકો પસતાના, માનો મોરારી.
જમનામે કુદે વારી, લાહો ગેંડ હમારી-૪. રસીયા ફેલેતા હે
ગુનકારી, રાજ સહેબકા ઉપકારી; અબકે હમપે હે ફુખ બારી,
કરો મેહેરબાની, રાજ ફુલે શીયાજી વેપારી, સખ ગોપીયાં હે
બલીહારી-૫.

દાઢી.

પીલે મેકો જામ બાલમ પીલે મેકો જામ,
પીનેસે હોવે આરામ બાલમ;
કયું બેઠ બનકે બેશમ-બાલમ.

- મથેકે પીગેસે આરામ હોવે, આર પડે ખુબ ચચેન;
મીતમ ખ્યારે સેજપે, ફીર જતવે ખુશીમે રેન—ખાલમ. ૧.
- સાજન મોરો છેલ છખીસો, પીવે મેકો જમ;
રોશીન હોવે રજની સખીરી, આર મીલે આરામ—ખાલમ. ૨.
- ખ્યારેકી મથે રાહ દખનહું, કબ આવે પીયા;
ન દીદ દીલદારકો મોરો, જલ જલ જતવે છપા—ખાલમ. ૩.
- ખાતર તેરે મથે દીવાની. સુતરે તું ખાલમ;
હીઝરમે હચેરાન હું કરું, આહુ ઝારી વગમ—ખાલમ. ૪.
- ભર ભર મથેકો જમ મથે દેતી, પીવે મેરો દીલદાર;
તુંઈ રસીલા તુંઈ છખીલા, તુંઈ ગચેકા હાર—ખાલમ. ૫.
- જેર ઝપટ મોસે સોવે સપટવો, છલખલ હે ભાતી;
ન આવે દીલભર સેજપર તો, ગમસે ફેને છાતી—ખાલમ. ૬.
- જ્યારે ખ્યાર લગાકે ખ્યારા તુને, લાંચો મેરો દીલ છીન;
મીત લગાકે છોડ ગયો, મથે રોતી હું રાતો દીન—ખાલમ. ૭.

અંત.

- દાર તો મારૂ પીઝેરે રાતા રાખે નેન,
સુતો સાહેબો જાગસે તો થાશે રંગની રેન—ખાલમ. ૮.
- થોડા મેરા કમ ચલેરે દીન થોડા ઘર દુર,
સેજ છોટી કામીની ગારૂ જોમન જાય ભરપુર—ખાલમ. ૯.

સાંજ પડેને. સાહેબો મારો દારૂડી પીવા જાય,
 અડધી રાતે આંગણે આવે મારો નાનુક જીવ ગભરાય—ખાલમ. ૧૦
 ઉચે પાચે ઢોલીઆને ઢીલી પડી નવાર,
 સાલુડો રંગ ભીંજ્યો કાંઈ રમીચો રાજકુમાર—ખાલમ. ૧૧.
 રાત પડેને સાહેબો મારો નાવે સુવા ઘેર,
 સોકલડી ઘેર જઈ સુવે મારી આંખોમાં આવે ઝેર—ખાલમ. ૧૨.
 દારૂ તો દગ દગ કરે કંઈ પ્યાલો કરે પુકાર,
 ભરે દેવે મૃગ લોચની તમે પીઆને રાજકુમાર—ખાલમ— ૧૩.
 સુરજ થાને પુજશારે ભર મોતીડે થાલ,
 દો ઘડી મોડો ઉગજે મારો સાહેબો ખેલે શીકાર—ખાલમ. ૧૪.
 આંખ તલે જીઆરા જલેરે કોયલ ફેરા દે,
 શ્રાવણકી ઝડીયા લગી કંઈ ઝાડો ઝોકા દે—ખાલમ. ૧૫.
 દારૂડીના સંગમાં કાંઈ છેલ મંડ્યા ખેચાર,
 લાખ ટકાનું ઝુમણું ગયું શોકલડીને હાથ—ખાલમ. ૧૬.
 ઉંચી નીચી સેજડી મોસે ચડ્યો ન જાય,
 કેજો મારા કંથને મને ગોદમાં લઈ ચડી જાય—ખાલમ. ૧૭.
 હાજર ખીડી હાથમે કાંઈ ઉભી સલુની નાર,
 શાન કરી હું આપું તમને ખાવો મારા દીલદાર—ખાલમ. ૧૮.
 પ્રેમે પધારો પીયુજ મારા મેં પાથરીયો છે પલંગ,
 રશીયા મારા રસથી ભર્યા કાંઈ આવી ઉડાવો રંગ—ખાલમ. ૧૯.

તે વારી છે કાકડી કાંઈ મેં વાળ્યું ખડખુચ,
તે રાખી તારી જાડી તારે મેં રાખ્યો રજપુત—પ્રાણમ ૨૦.

દેશી માહારની.

છક પીચોની દારૂડી, વાલીડા પીચોની દારૂડી;
મારો નાબુક છવ ગમરાય, ના ઢોલા ॥ પીચોની ॥
દારૂ તો ઢકઢક કરે, પીચાલા કરે પોકાર;
સાજનડી તોધન ખડી, તમે પીચોની રાજકુંમાર ॥ વાલીડાં ॥
દારૂનાં નીશા થકી, ફીદા હોયગા મન;
તે માટે પીછએ જરાતે, થોકું થોકું આપન ॥ વાલીડાં ॥
સાબુ તો કસુંગા રંગા દે, ઘડા દે નવસેરા હાર;
હાથી દાંતનો ચુડલોરે, ચુડલે તે ચુક જડાય ॥ વાલીડાં ॥
મગફળી શી આંગળીરે, કાંઈ ખેરન ખેલી હોય;
શીશબદનશી કામનીરે, એસી ત્રીલોકમે નહીં હોય ॥ વાલીડાં ॥

બનજરાઓ.

હાય ઇસ્ક પરીને હમારા, ફીલ કીયા હયે પારા પારા—ટેક.
યારો ઇસ્ક અજાયબબલાહએ, ધુંટા સદહાકા ઇસને ગલાહયે,
ખે ગુનાહ હઝારોકું મારા—ફીલ કીયા—૧
કહી આશક બના હયે કાફીર, કહી માયુક બંન હુવા જાડીર,

કહી છુપા કહી આશકારા—દીલ કીયા.—૨
 કહી શેખ ખના હયે ફરેખી, કહી દેતા હયે ખખરે ગયેખી,
 કભી રીંદામે જાએ પુકારા—દીલ કીયા.—૩
 મનસુરકું સુલી ચડાયા, સર મશતકે સરકું કટાયા,
 આર શમ્સકી ખાલ ઉતારા—દીલ કીયા—૪
 મજનુક ખન ખન ફીરાયા, ફરહાદને તેશા ખાયા,
 લયેલા શીરીપે જુદમ ગુજરા—દીલ કીયા—૫
 છેલખટાઉ મોહિના રાની, નલ દમનકુ કર દીયા ફાની;
 રાજ હીરકું કરકે આવારા—દીલ કીયા—૬
 જો દામમે ઇસકે ફસા હયે, કભી રોયા કભી આ હસા હયે,
 એ “હરીફ” કહેવે ખીચારા—દીલ કીયા—૭

જખ મુરગે સહર લલકારા, ખેપ લાદ ગયા ખનજરા—ટેક.
 દખો ખાલી ઉમર બોલાપન, કર તનંટા ગયે મુજે સાજન;
 જલ જવો એ જોખન સારા—ખેપલાદ. ૧
 કયા પીયાને દીલમે ઠાની, જો મુજસે કીઇ ખેઇમાની;
 કીસ સૌતન ને મારા નજરા—ખેપલાદ. ૨
 કહો કોન દીસાકું જવું, કીસ તરફ પીયાકું પાવું,
 કહાં કહાં કરું જા પુકારા—ખેપલાદ. ૩
 ધુન્ડી ઉત્તર દખન ખાલમ, ધુંમી સારા પુરવ પછમ;
 કહી મીલા ન મીતમ ખ્યારા—ખેપલાદ. ૪

અચે સખા પંથુસે કહેના, હુચે કઠન તેરે ખીન જના;
એ મયા ઈસ્કને મારા—ખેપલાદ. ૫

કયા બયાં હો રંજે ગંમકા, ના રહા ભરોસા દમકા;
કોઈ ઘડી હો કુંચ હુમારા—ખેપલાદ. ૬

બસ ઝપાદા સતા મત પ્યારે, આ લપટ ગલેસે હુમારે;
હુચે “હરીફ” ગંમકા મારા—ખેપલાદ.

તલપે હુચે યહાં તેરા સાજન, કહાં છોડ ગઈ બનજારન—ટેક.

અચે શીરીં દહન ચસ્મ અફસું, ફરહાદસા હું મચે મફતું;
મોહે બતા તેરા ખાલા જોખન—કહાં છોડ. ૧

તેરે લીચે બઘરિગી બનકર, મચેને અત્રક જગાયા ઘરઘર,
ઠારે છાંન સારે સેહરા ગુલશાંન—કહાં છોડ. ૨

ખીન તેરે ચચેન ના આવે, તેરી યાદ ન જીસે જાવે,

જપું નામકી નીત તેરે સુમરંન—કહાં છોડ. ૩

ખેપ લાદકે આહો ગંમકી, અંદાઝ અદા પુર સીતંમકી;

દેસ બદેસ ફીરા ધુન્ડત મોહન—કહાં છોડ. ૪

અચે રસ્કે મસીહો મેહરબાં, ખીમાર હું તેરા નીમબાં;

નાહી ઇલાજ દુખ ખીન દરશન—કહાં છોડ ૫

તદખીર કરે મચે હઝારાં, તકદીર હંસે હો નાઝાં.

ઝપા ભાગમેં મેરે લીખા બચંન—કહાં છોડ. ૬

અથે બઝમી રફીકાં આવો, ગમે ઇસ્કસે મુઝકો છુડાવો,
કહું “હરીફ” મયે કબ તલક કથન-કહાં છોડ. ૭

મનમોહન કરે ધીંગાના, કહો પંનઘટ કચેસે જાના-ટેક.
કહે સખીયાંનસે પંનહારી, ચલો પંનઘટ મીલકર સારી,
નીર નીરમલ ભરકર લાના-કહો. ૧

નારી નીકસી અપને ઘરસે, તંન સજ ધજકર ઝેરસે,
પેહેન પાતલ અંગ સોહાના-કહો. ૨

સીસ ઘડા હાથમે ઝારી, ચલી કુમકત કુમકત પ્યારી,
જ્યુ ચલે હાથી મસતાના-કહો. ૩

ગોરી પતલી કમર લચકાવે, જેસે મસ્ત નાગન મચલાવે,
દખ આશક હુવા હચે દીવાના-કહો. ૪

જા કુવેપે અંચલ ઠારી, જલ ભરંન લગી મતવારી,
સખ સખીયાં ગાવે ગાના-કહો. ૫

કહે સુંદરસે પીયુ પ્યારા, તેરી અદાને મુઝકો મારા,
તું શમાં મયે હું પરવારા-કહો. ૬

ગોલી મોહનસે મતવાલી, ચલ સરક ન દઉંગી ગાલી,
મત “હરીફ” હમકું સતાના-કહો. ૭

માન જોગન કહેના હમારા, મીલ જોગો આ તેર પ્યારા-ટેક.
જા રૂમ રૂસ.ઔર ધરિં, માવઝન નેહેર મુલકે તુરાં,

- તાલાશ બદખો ખુખારા—મીલ જાયેગા. ૧
- તાતાર ચીન માંચીમેં, ઔર ખાખુતનકી જમીમેં,
ઇત શહેરોમેં હોગા આવારા—મીલ જાયેગા. ૨
- નેપાલ મુલતાં પીશાવર, કશમીર અંબાલા લાહોર,
દેખ દહલ્લી આગરા સારા—મીલ જાયેગા. ૩
- ફરખાબાદ બરેલી કાનપુર, લખનઉ બનારસ જૈનપુર,
કલકત્તા ભાગલપુર ન્યારા—મીલ જાયેગા. ૪
- જબલપુર ગ્વાલીયર સાગર, ઈંદોર ખાનદેસ જયાગર,
સોલાપુરમેં હોવે ખીચારા—મીલ જાયેગા. ૫
- હયેદરાબાદ મંદરાસ મેસુર, ચુલખર્ગા સરીફ ખીંગલુર,
જા ધુંન્ડ પુના સતારા—મીલ જાયેગા. ૬
- ફીર થાનેમેં આ દીવાની, મુબઇમેં હો દીલજની,
ઓ “હરીફ” સીતમ શઆરા—મીલ જાયેગા. ૭

જીસ ચીજમેં ઇશક સમાવે, સો તરાંહકી ધુંમ મચાવે—ટેક.
હર શયમેં ઇશક બપા હયે, કહીં જાહેર કહીં છુપા હયે,
જહાં દેખો નજરમેં આવે—સો તરાંહ. ૧

દો કીસંમકા ઇશક હયે જાનો, પાક ઇશક હકીકી માનો,
ઔર મીજા અચેશ મનાવે—સો તરાંહ. ૨

મશહુર મસલ હયે કીસીસેં, ગર ઇશક લગે મેંઝંકીસેં,

- પધ્મની ન મનકું ભાવે—સો તરાંહ. ૩
- જસ બસરપે ઇસકા સાયા હયે, કલી ચયેન ન ઝો પાયા હયે,
બે શુમાર રંજ ઉઠાવે—સો તરાંહ. ૪
- ખુલખુલ ભી ગુલપે ફીદા હયે, પરવાના શમાંપે સદા હયે,
કુરખાંન અપસકું જલાવે—સો તરાંહ. ૫
- સચ ઈશક હયે એકતા હુંનરમેં, તાસાર કરે પથ્થરમેં,
પાની કર ઉસકું બહાવે—સો તરાંહ. ૬
- ઈશક કરતો હયે ઇનદીનો વાહી, માલો હુસ્નદી જસમેં તબાહી,
એ “હરીફ” દીલકી હુંનાવે—સો તરાંહ. ૭

- મોહિ છાંડ કંહાંજી સીયારા, નંદલાલ મુસાફીર ખારા—ટક.
દ દગા ગયા પરદેશી, દોલ લગીકી અયેસી તયેસી,
કહાં ગયા ઝો શૌખ શારાર—નંદલાલ. ૧
- કીંત્રી પ્રીત પંછીની સાથે, મારી પગમાં કુહાડી હાયે,
કેવા દુખટ કરમ છે મહારા—નંદલાલ. ૨
- ગેલા નીધુંન કંનચે દેશાલા, કુકે પાહાણું અતા મીત્યાલા,
પંડીતાસ જાણું વીચારા—નંદલાલ. ૩
- ચાંચાં કીનકે વીની દુખ્યારી, ધ્યા મુતે હજી દુખ ભારી,
કીકાં ઊંને અખીચેનજ તારા—નંદલાલ. ૪
- આ પ્રેમ ઘટા મોહિ ઘેરી, લીની સારી સુક ખુક મેરી,

નાહીં ચયેન રયેન દીન સારા—નંદલાલ. ૫
 નીમ સીવાયે અંન ના નીરૂં, ગંડલ દાગા એદીઅખદુલ,
 જ્યાં ખંન તું તુડી નંનપારા—નંદલાલ. ૬
 અયે મેહરે દરખશાં દીલેમંન, વાયે બુલખુતે દીલેમાં ગુલશાન,
 ખંયા “હરીફ” મકુન આવારા—નંદલાલ. ૭

દાદરો.

કે મને બુલી ગયો છે મારો છેલડોરે,
 ખોટી ખોટી કાંતુડા તારી પ્રીતમારા રાજ. —મને બુલી.
 મને નીંદ્રા ન આવે સખી શું કરે,
 મારે ખોળે છે નાગેરો ખાળ મારા રાજ. —મને બુલી.
 મારી સુની પડી છે જીવો સેગડોરે,
 રોતાં રોતાં કંઈ રજની વીતી જાય મારા રાજ. —મને બુલી.
 મને કાગળ ન આવ્યો હરી હાથનેરે,
 એવા કપટી છે જદવરાય મારા રાજ. —મને બુલી.
 સખી હુંતો' ઝુંબું છું મારા નાથનેરે,
 એવા કેમ નમ્હેરા થયા નાથ મારા રાજ. —મને બુલી.
 મેહતા નરસંઘયામાં સ્વામીને વીનવુરે,
 કર જોડીને લાજું પાય મારા રાજ. —મને બુલી.

રાગ કેદારો.

આજ મોરી અંખીયાં પલન લગી,
 પીયા પ્યારેકી આસ દાસ મોએ કર સીંગાર બન બેઠી;
 સઘરી રતીયાં ગુમાઈ,
 પીયાકી સમરાણુ જપી—આજ મોરી અંખીયા—૧.
 આતરો.

તુમતો હો માહ દીઠ લંગરવા,
 જાય બસે સોતનકે ડીંગવા;
 ઈશ્કે રંગેતુમારે કારણુ રાણુ જગી—આજ—૨.

હુમરીઓ.

એક ચતર નાર કર કર શીનગાર, ॥ ખડી અપને દાર
 પીયા નીકસ બાહાર; ॥ એક પલક માર હસ મોરો મન લીના.
 ॥ એસી ચતર. ॥ એક ચંદ્રબદન ચંદાશી કીરન, ॥ આઈ હું
 સનદ પીયા નેક નજર; ॥ બાણીકી ભરન હસ મોરો મન
 લીના. ॥ એસી ચતર. ॥

(બતાવે સાનુ પંજબ કીતના દુર—એ રાગ.)

જવાદે છેલા ઝાઝી થઈ છે વાર, ॥ સાસુ નણુંદ મારી કેઠ
 નાં મુકે, પાણ મળ્યો છે ભરથાર. ॥ જવા ॥ આખો દીવસ રહું

ઘેર ઉદાશી, રહેન પડે ન લગાર. ॥ જવા ॥ તન પરવસ માર
 મન તુજ પાંસે, તું છે હૈયાનો નહાર. ॥ જવા ॥ પ્યારા મુખ
 તહારું કાણુબર ન્યાણું, પુરી હું હરણું અપાર. ॥ જવા. ॥

ખતાદે સખી કોણુ ગલી ગયે સ્યામ, કોણુ ગલી ગયે
 સ્યામ, ખતાદે સખી કોણુ ગલી ગયે સ્યામ. ॥ ટેક. ॥ ગોકુળ
 હુંડી ખીંદ્રાખીન હુંડી, હુંડ ફીરી નંદ ગામ. ખતાદે સખી—૧.

જમુનાપે બજ રહી ખાંસુરીયા, ખાંસુરીયા વારી ખાં-
 સુરીયા, ॥ જમુનાપે. ॥ ટેક ॥ ગોકુળ બજ રહી, ખીંદ્રાખીન
 બજ રહી, મુનકે હો ગઈ ખાવરીયાં. ॥ જમુના. ॥ ૧. ॥

નજરા ગયે ખાલમ તોરે અંગના, તોરે અંગના અંખી
 આરે અંગના. ॥ નજરા—ટેક. ॥ વૈદ જો જાં ને નાડી દખ
 લાવો, લાખ રૂપૈયા મોરે હીરા કંગના ॥ નજરા—૧. ॥ સોને-
 કી ઝારી ગંગા જળ પાણી, છટન કરું ખાલમ તોરે અંગના.
 ॥ નજરા—૨. ॥

દરશન ખીન અંખીઆ તરસ રહી, જોઈ તરસ રહી ત-
 રસાએ રહી ॥ દરશન—ટેક. ॥ પ્રીતમ પ્યારેને ખબર ન લીની,
 તલપ તલપ જગ્યા જાએ સખી ॥ દરસન—૧. ॥

અમસે સંઘઆ કરે ચતુરાઈરે, ચતુરાઈ નીથુરાઈ મોરી
કમર કલાઈ ॥ અપસે—ટેક. ॥ જાઓ જાઓની પીયા તથ જા-
મુનાપે, છમે નીરખત જેસી બંસીઆ બજાઈ ॥ અમસે—૧. ॥

અંચલ માર પ્રાન લીએ સુધ ભુલ ગઈ નહીં આવરીઆં
॥ ટેક. ॥ ગોરી જવાની જોખન રસ ટપકે, ગોલ ગોલ અગા
નોણ રસીલે, દરશનકો છપા તરસેરે સજની, અકટરકો મીલના
ભયો કહીને ॥ કંઈ ॥ ૧. ॥

અપને શાહાજાદે આલમકે લીએ, જંગલ સેરાહ બીઆ
ખાન ફીરી. ॥ ટેક. ॥ તન ખાખ લગી પેની કફની, લેકે જોગન
કા સામાન ચલી. ॥ ૧. ॥ ઉસેર દાક્ષણ પુર્વ પશ્ચિમ, દીલ્લી
શેહેર મુતતાન ફીરી. ॥ ૨. ॥

જશોદા તોરે કનૈયે કપટ કીયા—ટેક. ॥ બીન બેલે એ
આચો કનૈયો, ગુપચુપ ખસ્તર લીયા ॥ જશોદા ॥ ખસ્તર લેકે
ઠાકે કદમપે, ઠાલે ઠાલે ખીંટ દીયા. ॥ જશોદા ॥ ના ઘોકે અમ
નીકસી જળગે, ખસ્તર બીન તલસે છપા ॥ જશોદા ॥ થાપ પ-
ડી નગન જલમેંહી ખડી, જબહી ખસ્તર દીયા. ॥ જશોદા ॥
વ્યસ વલ્લભજા નાથજી એળા, રાત્રે પ્યારીકા પીયા ॥ જશોદા ॥

સુંદીર છેલ છાંડો મોરી બૈયાં—ટેક. ॥ બૈયાં પકડકે આવરી

ખનાત છે, ઠપટ કરત કનૈયા. ॥ સુદીર ॥ ધુપ પડત રૂધીર ન-
લત છે, ઠાડેરે કદમકી છૈયાં. ॥ સુદીર ॥ જાને સગાં સહુ સાથ
સહોદર, સમજ સામ સૈયાં. ॥ સુદીર ॥ જશોદાકું જાહેર કર
ઢેલું, લડેગી તોરી મૈયાં. ॥ સુદીર ॥ વ્યાસ વદનભક્ષા નાથજી
જેલું, હડમે દખાઉં દૈયાં. ॥ સુદીર ॥

ભલાજી મેરો કંગના નીકારી ગયોરે, કદમકી કુંજમે.
॥ મેરો—ટેક. ॥ આપ અચાનક નીકુર નંદકે, ભલાજી મેરો
પોંચ્યા પકરી ગ્રહયોરે. ॥ કદમ ॥ કંગના નીકારી ગારી મોહે દી-
ની, નાહક મોથું ઝઘડો મચાઈ ગયોરે. ॥ કદમ ॥ ઇત ગોકુળ
ઉપ મથુરા નગરી, ભલાજી મેરો કોન સુને કૈયોરે. ॥ કદમ ॥
પ્રેમાનંદકો નાથ શાંવરો, છક્યો મદ જોખન તરૂન ભયોરે. ॥ કદમ ॥

ભલાજી મેરી મટુકી છીનાઇ લીનીરે, શાંવરીયા ચારને.
॥ મેરી—ટેક. ॥ મેં દર્શી બેચન ચલીરી ગોકુળશે, ભલાજી
મોહે બીચમે બેહાલ કીનીરે. ॥ શાંવરીયા ॥ દર્શી મેરો ખાથ
મટુકી મેરી ફાડી, લંગરવાને ઝટકી પટકી દીનીરે. ॥ શાંવરીયા ॥
દે દે ગારી જીભા મેરો જારી, છટકી ગયો કુંજમે કંગના છી-
નીરે. ॥ શાંવરીયા ॥ પ્રેમાનંદ કહે શઘન કુંજનમે, પોકારતી ગ્વ
લની રંગ બીનીરે. ॥ શાંવરીયા ॥

દરશન ખીન નૈનાં તરસે. ॥ યે વાર. ॥ ના ના કરત ર-
હી એક ન માની, ચલે ઘનશ્યામ ઘરસે. ॥ ટેક. ॥ અવધ કહી
એક માસ આવનકી, ખીતન લગેરી ખરસે. ॥ દરશન. ॥ વીર-
હા સંતાપે મોહે કછુ ન શોહાવે, જરત જ્યારામ દંત કરશે.
॥ દરશન. ॥ પ્રેમાનંદ તખ પીર ખુજેગી, જખ આચે પીયા પ-
રસે. ॥ દરશન. ॥

સંદેસવા ન આચો પીયાકો. ॥ યે વાર. ॥ રેન દીન મો-
હે કલ ન પરત હે, દરદવા ન ભાંગો જ્યાકો. ॥ સંદેસવા. ॥
શ્રી હરીકૃષ્ણ મીલે બેની સજની, મીટત નહીં તાપ હૈયાકો.
॥ સંદેસવા. ॥ આપતો જખ વીદેશ લીલમી રહે, ત કરત ખી-
ચાર દરશ દીયાકો. ॥ સંદેસવા. ॥ પ્રેમાનંદ કહે પીયાથું સંદે-
સો, કોન સુનાવે ત્રીયાકો. ॥ સંદેસવા. ॥

સુનો સુનોરે સખી સુભ સવાણસે સુણો, ખંસી ખજ
જમુના તટમેં, સુનો સુનોરે. ॥ ટેક. ॥ ખંસી ખજઈ તીંદતજ-
ઈ, પીઠ લગી મોયકા ઘટમેં. ॥ સુનો. ॥ સખ સુધ લીની રં-
ગમે ભીની, લખ્ય હુઈ નાગર નટમેં. ॥ સુનો. ॥ તાથ વલ્લભ-
કો જહુધર કખકો, માહા મોહનની ખંસી ખટમે. ॥ સુનો. ॥

હો ખરજેરી મોરી ખૈયાં મરોરીરે, કર પકરત મોરી ઇ.

તીયાં છુવત. ॥ બરજોરી. ॥ દજો દજો સારી મોરી ચુરીયા,
ચુરીયા કરક ગઈ, અંગરી મુસક દીની, જોસી તો કીની નઠો-
નીરે. ॥ બરજોરી. ॥ કાહા કરત કછુ બર નહીં આવે, જ્યા ડર
પાવે, જોત દીનકી નઠોરીરે. ॥ બરજોરી. ॥

છાંડ લંગરવા મુરખ મોરી ખાંડીરે, ખડો ઘીટ ભયો મા-
નત કાં નાહીરે. ॥ છાંડ. ॥ લપટ ઝપટ કુંજનમે નીપટ, લપટ
રહો શામરો, ના આજો નાજો ચંચળ નાજો, ચંચળ ચપળ ચ-
લ ચતુર નાર. ॥ છાંડ. ॥

મેં વારી સઘયાં કેસે છલબલ કીની, મેં વારી સઘયાં.
॥ જ્યાર વારે તંન મન ધનં જોખનં, તેહારે કારન. ॥ મેં વારી. ॥
મનસે જોગન તનસે ખી રોગન, કદર પીયા તુમ જુગ જુગ
જીઓ, કર લે નૈનાં તાકે દરશન. ॥ મેં વારી. ॥

પીયુજ વાહાલા મેગરસનું પીવાડોની પાણીરે, હું થઈશ
તારી જની, તું નીશ્ચે લેજે માની. ॥ ટેક. ॥ તું રહેની મ્હારે
મ્હેલરે, કરસું અતીસય સ્હેલરે, તમે પ્રાણથી છો પ્યારા, સાચું
માનો પીયુ મારા, કરું છું કાલાવાળા વ્હાલા, પ્યાર કરોરે. ॥ પી. ॥

કંગનવા મોરા કરસે સરક ગયોરે, રાજ ફુલારીરે સુનો
પીયા પ્યારેરે. ॥ ટેક. ॥ જાને મત દહંગી, જોખન રસ લહંગી,

કમરવા પતલીથી લચક ગઢરે. ॥ કંગનવા. ॥ ઐજી બાગુમે ખ-
હી, જોખન રસ ભરી, સે મેરો જ્યાતુમસે ઉલટ ગયોરે. ॥ કંગન. ॥

મેરે ગલેકી અંપે કલી, ઠગીયાં ઠગ લે ગયો કોન ગલી.
જોકુળ દુંડી ખીંદ્રાખીન દુંડી, દુંડ ફીરી મથુરાં નગરી. ॥ ૧ ॥

દીલ ફેર લીચો કરકે ખતીઆં, અખ કાહે લગાવત હો છ-
તીઆં, ગઈ તેરે ફીરાકેમેં નીંદડીયાં, કહો કેસે કરત પીયા ખો-
ન રતીઆં. ॥ ૧. ॥

ગંગા ઘાટ મેં દુંડ ફીરી, લટકારી જોગન કામનીયા,
સખહી ખન ખન દુંડ ફીરી, મેં દુંડું ખીંદ્રાખનીઆં. ॥ ૧. ॥
માધુખનકી કુંજ ગલનમે, કાહાંન ખજાવે ખાંસરીયાં. ॥ ૨. ॥

ગજલો.

ઈસ્કને તેરે મુજકો દીલ ક્યા ક્યા સીતમ દેખા દીયા,
એશા ખુશીઆ જાંદગી સારા જોહાં બુલા દીયા.
ખોતસે આગે મર ચુકા નેકી ખદીસે ક્યા ગરજ,
હસ્તીસે લે કે તા અદમ જામે ખકા પીલા દીયા.
દુંડું ફીરું મેં ચારકો અપની ફીકરમે ચો તરફ,
આપીમે આપ મીલ મયા પરદા જો મેં ઉઝા દીયા.

મેરે સખતકો સમજો તુમ ઉસમે નહીં હોયે કચ્છુગલત,
આપી ખુદા હોવામે દમ જખકે ખુદી મીઠા દીયા.
ઉમરમેં અપને આપમેં આપી સમજકે ચુપ રહા,
જખકે મીલાવે મુજસેતેં હસકે મુજે રોળા દીયા.

કતલ કરનેકો આશકકે નેગેહ તલવાર કાફી હોયે,
ખરોહકે જખમકા મરહમ તેરા દીદાર કાફી હોયે.
પરેશાન દલ દીવાનેકો નહીં દરકાર જંજીરોંકી,
દલોંકે કેદ કરનેકો જુતકે મલદાર કાફી હોયે.
ન તસખીહ હોયે ન સીજદા હોયે નહીં મતલબ કીતાબોંસે,
તસવર ખન ગયા દીલમેં તો ચેહી તકરાર કાફી હોયે.
પરેશાં દખકર મુજકો જોસમ ઇતિના ન કર જાલીમ,
શકત મેહરબાનીસે સુખનકા પીયાર કાફી હોયે.
છોડ જા માત એકેલા યહાં ઇસ ફના મુકામમેં,
નફરકો જખેહ કરનેકો તુમપી અસ્મકા ઇશાર કાફી હોયે.

માયુક નહીં અઈતો ફેર કામ હોયે કીસકા,
ખીન વો જુખાંચે આશક નામ હોયે કીસકા.
રૈન હુધ ના આનદ અમકા ખાદલ ઉસતા,
ગમખાર હોં કાશદા ખાલ પેગામ હોયે કીસકા.
મુદત પે મુકત હમ હરહમ મુજરે ખાદ મેરી,

એ સાંસ વો નુર ચર્કીન સો ચૈઆમ હચે કીસકા.
 ન માલુમ થે જો વ્રત આગે સો માલુમ કીચે મોખતમે,
 બેકદર હુઇ મોખત ફેર મન ગુલામ હચે કીસકા.
 ખરખા કીયામત હોમે વહીં તગ મોખત હચે ચીકસાં,
 બોસો રૂસ્તમ કીયામામે સન્નજમ હચે કીસકા.

ખરકે પરીસે શીકલ મેરે દાલદુબાકી હચે;
 જો દખતા સો કહેતા હચે કુદરત ખુદાકી હચે.
 ખદલા હતાને રંગ સીયાહી ઘતાકી હચે,
 લા સાકીયા શરાબે રેહમત રેહમાંકી હચે.
 પીતા નહીં શરાબ કભી બેવજુ કીચે,
 કાલખમે મેરે રૂહ કીસી પારસાકી હચે.
 અબાસ રોજે હશરચે કહેતા ઉડુગા મેં,
 લુટા ગુને ખુતોને દોહાઇ આલાહકી હચે.

તુજે દેખે તો ફીર ચોરિકું કીન આંખોંસે હમ દેખેં !,
 યહ આંખે કુટ જાચેં, ગરચે ઇન આંખોંસે હમ દેખે.—૧
 દખાતા યાર હચે હર રંગમે જલવા હમેં, લેકીન કહાંસે
 લાચેં વોહ આંખે, કે જીન આંખોંસે હમ દેખેં !,—૨
 લગી તારે રંગે ગુલસે ખરંગે ખાર આંખોંમે,
 જો ગુલક ઉસ ગુલે રૂખસાર બીન આંખોંસે હમ દેખેં.—૩

તસવરમેં પુતોકે કેઆ તમાશા હિએ, કે ઘર બેઠ,
 ખોદાઈકે તમાસે રાત દીન આંખોસેં હમ દખે-૪
 સમા જાએ ઝફરગર ઉસ પરીકા જલવા આંખોમેં,
 ઉસીક દખે ફીર જો એનસો જન આંખોસે હમ દખે.-૫

આનેકા તેરે પાસ કરું ક્યા મેં બહાના,
 બીન દખે તેરે હોતા મેલ દીલ હુએ દીવાના.
 મરતી હું તેરે વાસને ઔર દીલકો નહીં ચએન.
 સૌ બાર તુજહે દખને દરબાજે પર આના.
 કોઈ દાસ્ત નહીં અએસા જો મેં બેજુ સંદેસા,
 માલુમ નહીં મુજકો સતમ તેરા ડોકાના.
 ઉસ દામે મહબતમેં જો કોઈ હોવે ગેરફતાર,
 લાજમ નહીં બીમારપર તલવાર ચલાના.
 દીદાર તેરા દખકે મેં હો ગયા સરશાર,
 ક્યા બાંકે નેગાહસે કીયા દીલપર નીશાના.
 એક બાર મેરે ખ્યાલમેં આપા વો સતમગર,
 ઉન દીનસે દીયા છોર પક્કગ ઔર બીહાના.

મેરી આંખ બંધ થી જબ તલગ વો નજરમેં તુરે જમાલ થા,
 ખોલી આંખ તો ન ખમર રહી વો ખ્યાલ થા કે ખિયાલ થા.
 હમે ખીસમલ ચે ખુતે ઇશવગર ખુશી ઇઠ્ઠીસી હુઈ મુજે,

ખમે તેગ તેરા ને સામને નજર આયા મીસલે હલાલ થા.
 પચે કહો ઇસ તસવ્વુર ચારખે કહું કયું ન ખજરે ખુલ્લસતા પચે,
 કે ચે તો દશતે ફીરાકમેં મુજે રહેનારો વેસાલ થા,
 મેરે દીલમેં થા કે કહુંગા મેં ચે ને દીલપેરંજો મલાલ હુએ,
 વો ને આ ગાગા મેરે સામને ન તો રંજો ના મલાલ થા.
 વો હુએ ખેવશ વો હુએ પુરજશ વહાં લોતકે કચેસા વશ કહાં,
 ફકત અપના વહુમે મંગલ થા ચે ખેગલ અમરે મહાલ થા.
 પસે પરદેમુનકે તેરી સીદા તેરા શોકે દીદ ને ખડ ગયા,
 મુજે ઇન્દ તાબ ક પાલ થા ચે વજદ થા ચે હાલ થા.
 નજર મુજે છુટકે ને જામન કો તો ચે જાન હુમને કે વાકેઈ,
 ફકત એકે કચેદ ખુદીકી થી ન ફરક થા ન કોઈ જાલ થા.

તફરેકા હોતા હે એસાબી ગુનનદામ કહીં,
 મયે કરીં શીશા કહીં સાકી કહીં જાગ કહીં.
 દીલકી ખે પાખી યહાં ડગરને ન દેતી મુજે,
 દીન કહીં રાત કહીં સુખે કહીં શામ કહીં.
 એક દીલ દીજીયે કીસકીસકો સખી માંગે હુએ,
 ખુનદ ઐર ખાલ કહીં જુલફે સીયા ફામ કહીં.
 નામેંખર નામા લીખું યામે જખાંની કહે કું,
 ખતકે પુરજે લીખું કાસેદ નાકામ કહીં.

દેસભી ઝોરજનને કેશએતને સભીકી હએ નજર,
ગુસા કહીં યુનચા કહીં ખુસખુસે ખદનામ કહીં.

છવવા જો ઉસને દખાયા મેરા છ જનતા હએ,
ફર ખુદાઈ નજર આઈ મેરા છ જનતા હએ.
હો ગઈ મેરી જોગાસે તો જોહાંકી લેજનત,
જો મજ ઇશકમે પાપો ગેરા છ જનતા હએ.
મેં ખતાવાર હું ખત કીચું કરલીખું અએસાહેખ,
જએસા લોગોને સીખાયા મેરા છ જનતા હએ.
કોન કહેતા હએ તેરે ઇશકસે અનજનન રહા;
છને છ તુને જલાયા મેરા છ જનતા હએ.
અએ જફર ઉસ ગુલે ખંદાંકી મહબબત તુજકો,
દમખદમ ઉસને સતાયા મેરા છ જનતા હએ.

જુદા કીસસે કીસીકા કોઈ હખીખ ન હો,
ચેદાગ વો હએ કે દુરામનકોભી નસીખ નહો.
જુદા જો હમકો કરે ઉસ સખમકે કુચેસે,
એલાહી રાહમે એસા કોઈ રકીખ ન હો.
એલાજ કયા કરે હોકમા તપે જુદાઈકા,
સેવાએ વસલકે ઉસકા કોઈ તખીખ ન હો.
તજર અપના તો માયુક ખુઅસુરત હએ,

જોહાસન ઉસમે હયેયયેસા કોઈ અલખ નહા.

આશકો તેરે દેખ અએ દીલદાર તું જરા,
અપની નજર ફીરા પસે દીવાર તું જરા.
ક્યું સેજકે સાંથી સીવા આતી હયે તુજે નોંદ,
અએ ત્યાર જફકાર હો બીદાર તું જરા.
રૂકા જો તેરા આજ લેકે આયા થા કાસીદ,
તેરી રજસેં આએ હો તૈયાર તું જરા.
સાકી હયે ખડા લેકે યાંહાં બાદ મ્હોખત,
એક જામ ભરકે પીલે હો સરસાર તું જરા.
અનસર હયે ખડા ઝેર જહરૂંએકે ઝમીરા,
દીલબર મેરી દીખલા તેરે દીદાર તું જરા.
આરામ ચયેન અયેશ ઝૌર અશરત હયે હમદમો,
જલદીસે આ બગલમે અએ ખુનખાર તું જરા.

હજાર દીલસે હું તુજપર ફીદા, ખુદાકી કસમ,
મુદામ દરપે હું તેરે ગદા, ખુદાકી કસમ!
નહીં હું યાદસે બાહરે તેરે જરા ઝોકદમ,
સાનેમે રહેતી હું તેરી સદા, ખુદાકી કસમ.
તું ખાહા રહેમ કરે યા નીગાહે કેહર સનમ,
ન હુંગી તુસે મએ હરગેજ બુદા, ખુદાકી કસમ.

તલગ ઉમર તોરે અલતાફકા લીખું કાગળ,
 ન હોવે શમ્મે મેરેશે અદા, ખુદાકી કસમ.
 અમેસા દીલપર એહ રખતીથી આરબુ દીલમે,
 કે મીલાદે યારકો મેરે ખુદા, ખુદાકી કસમ.

અજબ જુડેકી બંદસે હાં કયામત કદ દોખાલા હે,
 ગજબ ચીતવન સીતમ મુખડા બદન સાંચેમે દાલા હે.—૧.
 તુમારે આતસે રૂખવેં અદુદે કદ દો હાલા હે,
 બચેથે આગસે લેકીન ધુવેને માર હાલા હે.—૨.
 ભવેં તેગે પલક ખંજર નીંધા દુશમનકા ભાલા હે,
 ઇલાહી તું બચા લીજે બડી કાતીલસે પાલા હે.—૩.
 રૂખે રોશનપે ચેહેરેને અજબ કાકુલકુ પાલા હે,
 ખજને હુસનોપર ખેડા હે કુંડલ માર કાલા હે.—૪.
 પડા હોગા કીસી ખોનેમે જ પેછાનકે લે લે,
 મેરા દીલ દો મેરા દીલ દો નયાનખરાંનીકાલા હે.—૫.

સખીરી મુનો સ્યાંમ, વે બંસી બજતા,
 મીત્રાકે મધુર સુર ખુબ, ગ્લાનસે ગાતા.—સખીરી ટેક
 છુમ છુમ છછુંનાક છાઉ, પાઉ પટકે,
 ખોલાતા સખી ખીજનાર હાથકે પટકે;
 તાનપરસે તાન માન, ખુબ ઉડાતા.—સખીરી ૧.

નંદલાલે નેનનુંકા, મારા નીજારા,
કયા કરું કલેજ કટ, જતા ખીચારા;
બાલ કર ખંસી બટ, સ મનકુ મીલાતા.—સખીરી ર.
મેરા ચીત ચોરા કછ, જદુ કરકે,
સસુરવાકી ચોરીસો, મરું મયેં હરકે;
વલ્લભકા નાથ મેરે ઘેર, ક્યું નહીં આતા.—સખીરી ૩.

નાગનકે બચે નાગ ઉનસે પ્યાર ન કરના ॥ પ્યાર જો
કરના તો હુશીયારીમે રેના ॥ અગર હોવે કડવા લીમ ઉસે મી-
ઠા ન કહેના ॥ અગર હોવે અપના દુશમન ઉસે ખાત ન કહે-
ના ॥ અગર હોવે ઇલમદાર ઇલમ હસલકુ દેના ॥ કમસીલકુ
ઇલમ દેકે હુશીઆર ન કરના ॥ હુશીઆર જો કરના તો ઇત-
પાર ન કરના ॥ જો કરના ઇતપાર તો હુશીઆરીમે રેના ॥
અગરસ્થાન હીંદુસ્થાન બડી મોજમે રેના ॥ યું કહે નીરમલદાસ
ગજલ સુરતમે કેના. ॥

ખુશીશે કાઠ લે દીલદાર ગરદન ॥ તુમ આશકસે પેછાન
કયા હે કમર પતલી શીશ ધયાર ગરદન ॥ અમ આશક હેસો
મરને નહીં દરતો ॥ જો કાઠે શરે બજાર ગરદન ॥ ખુશીશે ॥
હવા જાતીહે માહુતમકી પલકશે ॥ કોઈ મારા ગયા હુશીઆર
ગરદન ॥ ખુશીશે કાઠલે દીલદાર ગરદન. ॥

જીતના જી ચાહે સતલે સીતમ જવ મુજે ॥ મીશલે ત-
શખીર હું આતી નહીં ફરીઆદ મુજે ॥ જીતના ॥ જો મેં દીવા-
ના હું મેં લપટુંગા જતાનોશે તેરે ॥ બાજ મૃદંગ ન છોડી લો
ધરી જાદ મુજે ॥ જીતના ॥ ધલાહીલાઈલે ખેતામક અખ કયાં
ખીઠલાણું ॥ નજર આતી નહીં ખસતી કોઈ આખાદ મુજે ॥
જીતના ॥ તે ઘર ખરકે તુલુપરસે હથાલે, તાહિ, અહીં તલાવટ તે
રી ભાતી નહીં જલ્લાદ મુજે ॥ જીતના ॥

એહ લુતફ દેખ રહે હેં ગલા કઠાએ હુએ ॥ વોહ બેઠે
જનુસે સીના મેરા દબાએ હુએ ॥ એહ કીસને એન મજેમેં
જગા દીઆ હમકો ॥ અભી થે ખાખમેં ઉનકો ગલે લગાએ
હુએ ॥ ખુદા પનાહમે રખે તુમારી મીજગાંસે ॥ સીતમકી ફીજ
ખડીહે પરા જમાએ હુએ ॥ કીસીને ન કહા હાઅ મેરે દફનેક
વકત ॥ કે ઇનપે ખાક ન ડાલો એ હે નહાએ હુએ ॥ જો નજર
દીલ હે કીઆ યાર અસકરી ફીર કીઆ ॥ કે હમહે ઇશિકકી
ચોટે કથી જયાપ હુએ.

બાઅસે વેહશત હુઇએ તનહાઇ આપકી ॥ તીનકે ચુન-
વાને લગી હમકો જુદાઇ આપકી ॥ આપકી જાને ખલા કીઊંકર
કટે કુરકતકી ॥ રાત દીલ તળપકે રહે ગઆ જખ યાદ આઇ
આપકી ॥ કરવટે લેતા હું શખ ભર નીંદ આતી નહીં ॥ રાત

ભર બે ચેન રખતી હે જીદાઈ આપકી ॥ આપકી ખાતોકા રહે-
તા હે મુજે હરદમ ખીઆલ ॥ જો કોઈ જોલા કાનામેં સદા
આઈ આપકી ॥ ખુદ ગણા કાટો મુજે ખંજર ઈનાયત કીજીએ ॥
દુખીએ દુઃખ જાએ ન નાનુક કલાઈ આપકી. ॥

ભેરવીની ધુરપત.

મોહકુ ખોજાવે કાન, બેર બેર બનસરીકી ઠેર સુનાવે—મોહકુ.
આંતરૂ—તેહરૂલી ભાસ ગાવે, પંચમ ભેરવી ગાવે;
લગત તોડી મલ હીંદોગરાજ મોહલ. મોહકુ.

લાવણી.

મેં સોઈ પલંગડી ખીચ બખત કુપેરી ॥ અંખીયા મેરી
ગઈ મીચ નીંદમે ઘેરી. ॥ ટેક ॥ વાં આય અચાનક સજન
ખમર નહીં મુજકું ॥ કયા કહું સરમકી ખાત સખીરી તુજકું ॥
સાજન ભીડાઈ બાથ ચોલી બંધ જોલા ॥ મેરા કચ્ચા લીંબુપર
હાથ ચારને ડાલા ॥ મોતનકી તુટી માત્ર બની બેહાલે ॥ વાં છુ-
ટા પસીના અંગ, હુઈ કંગાલે ॥ ચમકી ઉડી પીછુ ખુલ આંખ
ગઈ મેરી ॥ અંખીયા મેરી ગઈ મીચ નીંદમે ઘેરી ॥ ૧ ॥
સખ ખડા હો ગયે રૂવાં, સજન લપટાયા ॥ દાનુકા અંગ ભય

એક, નેન જલ આયા ॥ નહીં એસી મઝા કોઈ દીન સખીરી
 આઈ ॥ નહીં એસા સુખ કોઉદીન સખીરી પાઈ ॥ લાલને મ-
 સલીયા ગાલ બાલ બીખીરી ॥ અંખિયાં મેરી ગઈ મીચ નીંદમે
 ઘેરી. ॥ ૨ ॥ અંદનકા શુભ પલંગ પાટી રેશમકી ॥ સોનેકે બા-
 સને તલાઈ થી મસરૂકી ॥ દો ભયે ઈશકમે મગન હુવારંગ રોલે ॥
 બરસે ઝરમર બરસાદ મોર મુખ બેલે ॥ ઘન ચડચે સખી
 ઘમઘાર અરે ચોફરી ॥ અંખિયા મેરી ગઈ મીચ નીંદમે ઘેરી.
 ॥ ૩ ॥ આશકને મુજ પર પ્યાર બહુત બતલાયા ॥ દુપટ્ટા કસ-
 બી મુજે સખી આઢયા ॥ કહું બાખત બત્તિકા હુવા સખીરી
 જબહી ॥ લાચાર ભઈ કિય પાર બિદા મેં તબહી ॥ નહીં મીલે
 ફીર ફીર રમીક બુલાખી લહેરી ॥ અંખિયા મેરી ગઈ મીચ
 નીંદમે ઘેરી ॥ ૪ ॥

ગરબીઓ.

ગીરધારીની.

ગીરધારીરે વાત કહું છું વીચારો, મુને મોહન આખ ન મારો;
 મુને જાતારે મારગડે સીદ વારો, મારો પાલવડો નવ ધારો-ટકો.

જુલ.

મુને રોકીને શું ઉભારોરે, જુઓ જુવે છે લોક હજારોરે.

આસો પડ્યો સ્વભાવ નહારોરે, વનમાળીરે થારો ઘણો ફટકારો;
મુને મોહન—૧.

પ્રભુ મારારે આમ ન કીજે વાટે, ઠીક રહીયે પોતાને ઘાટે;
નથી મળતીરે મિત વાજારે હાટે, કંઈ જોર જીવનને સાટે;

જીલ.

નથી જાણતા ધર્મ હમારોરે, અમો અખળા લાજનો ભારોરે,
નથી રાખતા કંઈએક આરોરે, રક્ષાયાજીરે મિત તણો પંથ ન્યારો,
મુને મોહન—૨.

હજી સાંખીરે રહીછું વાલમ વાર; હાવોં કહીસ કંઈક નહાર,
નથી કેતીરે હું સમજી શા સાર, મુને લાજેછે કાંઈ પ્યાર;

જીલ.

પછી જાસે ભાર તમારોરે, નહી વાંક હમારો લગારોરે,
એમાં લાભ નથી કંઈ સારોરે, અલખેલારે જાનામાના સધારો;
મુને મોહન—૩.

પાતળીયારે વાત કહું એક છાની, તમો સાચી લેજો માની,
મધ રાતેરે મંદીરિય પ્રભૂ આવો, મુખે લ્યો લાખેણો લહાવો.

જીલ.

પછી રાખસો ના કંઈ ઉધારોરે, મારા જોખન મદન ઉતારોરે,
મારા તનના તાપ વીહારોરે, ગુણવંતતારે છોટમદાસ તીહારો.
મુને મોહન આંખ ન મારો—૪.

સખી આવોરે દરશન કરતા જાઓ, મારા હરીને સમજ
લાવો; હમસે રૂસ ગએ સ્વામીને જાએ મનાવો, મારી ગોકુલમાં
લઈ આવો. ॥ સખી આવોરે ॥ સખી મોરે મોહોન ગીરધારીરે,
કંઈ નાર મળી ધુતારીરે; છત્રપતિ કહે ગોખી નીત ગુણ ગાઓ,
મારા હરીને સમજ લાવો. ॥ સખી આવોરે દરશન કરતા જાઓ. ॥

ચલોચલો કીશનજી ચલોરે, ચલોચલો મોહનજી ચલોરે
મારા મંદીરરે; તારી ગોકુલ જોવાને આવોને, મારો બાહુડો જ
ન સતાવોરે. ॥ કીશનજી ચલોરે ॥ કાના દખી તોરી ચતુરા-
ઈરે ॥ મોરી સુધ ધુવં કહાં બીસરાઈરે ॥ કીશનજી ચલોરે ॥
તારી વાત જાએ છે પ્રીજનારી, હું તો વારીવારી જાઈ બલી;
હારીરે. ॥ કીશનજી ચલોરે. ॥

રામા મોરી ગાગરીયા ફારીરે, દખો દખોરે તુરકવામે બ-
રજરી કરીરે. ॥ રામા ॥ મેં જલ જમુના ભરને ગઈથી, બીચ
મેદગર મોસે કીનીરે. ॥ રામા ॥ ચલ છાંડરે આલમ તોરી નકી
દુવાઈ, મોસે કીની ચતુરાઈ. ॥ રામા મોરીરે ગાગરીયા ફારીરે.

જશોદાજી કહેના જાએ, કનૈયા મોસે ગાલીરે દીની.

કનૈયા મોસે ગાલીરે દીની.

ગાલી બી દીની ગગરીઆખી છીની, ચોળીમે ગફલત કીનો.
કનૈયા મોસે ગાલીરે દીની.

હાથ ખાંસુરીઆ ને ખાંઢેકમરીઆ, સામરી સુરત ભીનીભીનીરે.
કનૈયા મોસે ગાલીરે દીની.

કાના સુનોને ખાત હમારી, હેમોરી બધઆં ન પકડોં
મોરારીરે. ॥ કાના ॥ ટેક ॥ પીયુજી હમારો છેરે નડારો, સાસું
ભુંડીને કપટી સસરો; હું પરધરની છું નારીરે. ॥ કાના ॥
લાજ મુકીને તમે થયા છે નડારા, મારગમાં તમે રોકો છો સારા;
મારગ દો મારા પ્યારારે. ॥ કાના સુનોને ખાત હમારો. ॥

રાધાજીનો હાર.

ઓ મુજની ચાલોનેરે નાધયે, આપણ ગુણ શ્રીગોવીંદના ગાધયે;

ઓ મુજની ચાલોનેરે નાધયે. ॥ ટેક. ॥

સો ગોકુળની વ્રજનારીરે, બ્રહ્માણુતણી દુહારીરે;

પેર્યા ચરણા ચોળીને ચીર, આવી ઉભા છે જમુનાની તીર;
ઓ મુજની ચાલોનેરે નાધયે-૧.

એના આબ્રણનો નહીં પારરે, માંહી મેલ્યો એકાવળ હારરે;

સહુ જળ જમુનામાં નહાય, એમને હૈડે તે હરખ ન માય;
ઓ મુજની ચાલોનેરે નાધયે-૨.

હરી ઉભા જમુનાની તીરરે, નારી નાતાં દીડી જદુવીરરે;

પ્રભુએ પોપટનો વેશ લીધો, પછી હાર રાધાજીનો લીધો;
ઓ મુજની ચાલોનેરે નાધયે-૩.

હાર ભિરવ્યો આંખળીયાની ડાળે, પાળે ઉભા પછી શ્રીગોપાળે;
જળક્રીડા કરીને નીસરીયાં, પછી આબ્રણ અંજે ધરીયાં;

ઓ સુજની આલોનેરે નાઘચે-૪.

રાધા આવ્યા તે કરતાં હાંસીરે, સહુ આબ્રણ જ્ઞેયાં તપાશીરે;
ત્યાં તપાસ્યા તે સોળ શણગાર, નવ દીઠા એકાવળ હાર;

ઓ સુજની આલોનેરે નાઘચે-૫.

સહુ સખીઓ અન્યઅન્ય પુછેરે, હાર ગયો એ કારણ શું છેરે;
સહુ સખીઓ મળી સમ ખાય, પછી રાધાને ચીંતા થાય;

ઓ સુજની આલોનેરે નાઘચે-૬.

સખી આવી કહે રાધા પ્રત્યેરે, હાર હરીચ લીધો એક સરતેરે;
નારી જાય હરીની પાસે, હરી સખી ગોવીંદ ગુણ ગારે;

ઓ સુજની આલોનેરે નાઘચે-૭.

સખિયો હરીની સ્તુતી કરે છે.

છખીલાછ આપોને હાર અમારો, અમને આવે ભરૂસો તમારો;

છખીલાછ આપોને હાર અમારો. ॥ ટેક. ॥

ત્યારે બોલ્યા દીનદયાળરે, તારો કોણે લીધો હારરે;
એમ કહીને ભુવરજીખીજ્યા, ચોરી કરે તેતો નરખીજી-છખીલાછ.
રાધા કહે છે તે આપ વીચારોરે, ચોરી કરતા ગયો જનમારોરે;
તું તો મહી માખણનો ચોર, ચાર્યા વ્રંદાવનમાં ઢોર-છખીલાછ.

ગોકુળમાં તે ચોરી કરોછોરે, વ્રજ-નારીની પુઠે ફરોછોરે;
 તુતો જન્મારાનો જુઠો, હાર આપ્યા વીના નહોં છુટો—છબીલાછ.
 ગોકુળમાં તે ચોરી ગાયરે, તારૂં ગ્વાલ-પાણું નવ જાયરે;
 તને કપટીને કોણુજ ધીરે, ના રહેવાય જમુનાની તીરે—છબીલાછ.
 રાધાકેરાં તે મર્મ વચનરે, શુણી બોલ્યા જગજીવનરે;
 એમ કહે છે તે અંતરજામી, નથી બીતો ગોર્વાદનો સ્વામી.
 છબીલાછ આપોને હાર અમારો, અમને આવે ભરૂંસો તમારો.

હરી કહે છે.

આ રાધા જુઠી નારી ઠગારી, ધુતવાને આવીછું ધુતારી;
 આ રાધા જુઠી નારી ઠગારી. ॥ ટેક. ॥
 અમને જુઠી તે ચોરી ચઢાવેરે, તેનું ધીજ-પતીજ કરાવેરે;
 સર્વ દેખતા જોઈ સાચો, તારા મુખપર મારૂં તમાચો—આ રાધા.
 નારી નદીઓના નીર મગાવેરે, સહુ દેખતા મુજને ખાવેરે;
 જો પુછે તીરથનું પાણી, હાર તતક્ષણ આપું આણી—આ રાધા.
 નારી કેરો તે કુંભ મગાવેરે, મોટો મણિધર માંય મુકાવેરે;
 સર્વે ઉભો સાહેલીના સાથ, હું ઝાલું તે જમણે હાથ—આ રાધા.
 ચાર ગજની તે કચારી બોદાવેરે, તેની મધે અગ્નિ ધીકાવેરે;
 પગ પરસીને નીસરૂં બહાર, ત્યાંથી ચુકતો આપું હાર—આ રાધા.
 ધીજ-પતીજ કરતે ચુકરે, હાર હલામાં આણીને મુકરે;

નથી ખીહીતો ગોર્વીદનો સ્વામી, પછી રાધા બોલી શીશનામી;
ઓ રાધા બુડી નારી ઠગારી.

રાધા બોલી.

બુધરજી બુલાં શાંને ભમાવો, હાર મેલ્યો હોય ત્યાંથી લાવો;
બુધરજી બુલાં શાંને ભમાવો. ટેક.

તીર્થ સગળાં તમારી કાયારે, કોણ દુભે જશોદાના જયારે;
તારા પ્રાક્રમ વેદ વખણે, તને ચૈદ લોકમાં જાણે—બુધરજી.
કાળીનાગ તેં નાથ્યો કાળારે, ત્યાંતો વીખની ન લાગી જ્યાળારે;
હું તો જાણું તમારી ધાતો, વિઠલ મેલો વાહ્યાની વાતો—બુધરજી.
મનુ દાવાનગ તમે પીધોરે, સહુ દખતાં પસલીમાં લીધોરે;
મનુ પાવક નહીં પરજળે, હાર આપ્યા વીના નહીં ચાલે—બુધરજી.
મંદ્રાચળનો રવિયો કીધોરે, રતનાગરને મથી દીધોરે;
વાસુનાગને નેતરે તાણ્યો, ત્યાં વિખનો ભય નવ આણ્યો—બુધરજી.
સાને કાળે તે રાઠ વધારોરે, હાર ઇજ્જને આલો અમારોરે;
હું મેલો હરિજી હઠીલા, ગોર્વીદના સ્વામી રસીલા.

બુધરજી બુલાં શાંને ભમાવો.

રસીલા રસમાં રહ્યા છો બુડી, રંગ રેલતાણી છોળ ઉડી.

રસીલા રસમાં રહ્યા છો બુડી. ટેક.

રઝસે રીયાશ્રી વૈકુંઠનાથરે, હરીયે બાલ્યો રાધાજીનો હાથરે;

રીઝયારીઝયા તે શ્રીવનમાળી, રાધા હાથોહાથ લે તાલી-રસીલા.
 માંડયો રસ કીશોર કીશોરીરે, સ્યામ સ્યામને રાધા ગોરીરે;
 હરીયે રમવાનો રસ થાપ્યો, પછે હાર રાધાજીનો આપ્યો-રસીલા.
 રાધા દીસે રંગીલી રૂડીરે, ખળકે કંકણને વળી ચુડીરે;
 ઘણું રીઝ્યાં રાજને રાણી, દરશન દીધાં તે સારંગપાણી-રસીલા.
 હાર ગાય જે નરને નારીરે, તેને કૃપા કરે મોરારીરે;
 હરિયે પ્રેમીને રસ પાચો, હાર ગોવિંદદાસે ગાચો-રસીલા.

બુદ્ધા બુદ્ધા રાગના પરચુરણુ ગાયણો:

મેંદી લગાને દે સો મેરી આલી મેંદી લગાને દે, મેંદી
 લગાને આવે તોરી સાસુ, જો માંગે સો દે ॥ સો મેરી—દેક. ॥
 મેંદી લગાને આવે તોરી નાણુદી જો માંગે સો દે ॥ સો મેરી—૧.

હજારા મેરા કાનકા મોતી, (બે વાર.) એ મોતી મેરે
 લાખ ટકેકા, ઘર છતીઅનપર મોતી ॥ હજારા—૧. એ મોતીકી
 મેરે છાખ ભરી હે, જળ જમુનાપર ઘોતી ॥ હજારા—૨. એ
 મોતી મેરા કોઈ ધુંડકે લાવે, આધા જોઅન ઉસે દતી ॥ હજારા—૩. અગલી ખજાર મેને મોતીખી ખોયા, પીછલી ખજાર
 ખડી રોતી ॥ હજારા—૪. એ મોતીકુ મેરે ખાલ પોચા, મુખ

આયનેમે જોતી ॥ હજારા—૫. એ મોતીકે બદલે મોતી મંગા
દે, મોતી ખીના નહીં સોતી ॥ હજારા—૬.

દહીં મારે તુરકવાને ઘેર લીના, ઘેર લીના ઘેર લીનારે ॥
દહીં મારે—૧. આપે જાગે વારી, મેકે જગાવેરે, લાખ રપેકી
મોરી નોંદ ગઈ ॥ દહીં મારે—૨. કોરીસી મટુકીમે દહીં જમા-
ચારે, કોઈ લોરે તુરકવાને ઘેર લીનારે ॥ દહીં મારે—૩.

ધીરા ધીરાંરે લગાએ લીના જાએ, લગાએ લીના જાએ
લગાએ લીના જાએ ॥ ધીરા—૧. હરહર ખાંસુકી એરે ખાંસુ-
રીઆરે, કોઈ મોરલી સુનાએ લીના જાએ ॥ ધીરા—૨. એ
મેરે તગાવમે છોટીસી મછલીઆરે, કોઈઆએ ચખાએ લીના
જાએ ॥ ધીરા—૩. ઇતની કહી મેરે પીયાસે કહીઆરે, તોરી
જમુનામે દલીહે જાગ ॥ ધીરા—૪.

ઓ મેરા પતવા, ખતવા ચોરાયા, દારી ચોરાઈ નાલશ
કરૂંગી પોલીસમે. ॥ ઓ મેરા ખતવા તુમને ચોરાયા, નાલશ
કરૂંગી પોલીસમે. ॥ ખતવા ચોરાયા દારી ચોરાઈ, જાખંન લુતા
મક્તમે, ખી પતવા નાલશ કરૂંગી પોલીસમે.

ઓ મારી જાણી કેસ લો. (એ વાર) દવળમાંની પુતળી
ને, ખાળે ગુગળનો ધુપ, ધંગ વીનાની અચ્છી તેના શું કરે રંગ-

ને રૂપ ॥ આ મારી ॥ પેહેલે કુવે રાજા મેં ભરૂં પાણી બીજે કું-
વે પાણીઆર, કોઈ રસીઆની નજર લગી, મેરા ગુંગાઠ ખુલ
ખુલ જાયે ॥ આ મેરી ॥ દીલ્લીને દરવાજે રાજા શીકાર રમવા
જાય, અતુર હોયતો ચેતજો કંઈ મુરખ ગોડાં ખાય ॥ આ મેરી ॥

ઘેરનીયા લગ ગઈ આંખરે, ચલત પવન સો રહી અ-
ગના ॥ ઘેરનીયા—ટક. મેં જો સોઈતી ખુલમાં નીંદકી માતી,
મેહેલોમે હો રહો સોરરે, ગજરા ગજરા કયા કરો, મેરા ગજરા
લે ગયા ચોરરે ॥ ચલત—૧. ચોર આંખે ચોરી કરને, આંખે
આંધી રાતરે, ગલેકા મેરા હરવા લીના, ઘેરનકા લીયા બાંકરે ॥
ચલત—૨. ચુવાં ચંદન સાડી પેની, જોખન તેરા લાલિરે, જખ
લગ તેરા જોર ખના, ગોરી તખ લગ તેરા માનરે ॥ ચલત—૩.

મન પરદશી લો કે રાજા મેરા, મન પરદશી લો—૧.
કોન ખડી હે કામીના, ને ક્યા હે તેરા નામ; નવ ટકી તું કયું
પુછે, સેજ મેરા નામ; ખુલ દે ખડકીયારે કે સેજ પ્યારી ખુલ દે
ખડકીયારે—૨. તેજ છુટાં ખાગસે, કસખે પડી પુકાર; સખ દર
વાજા બંધ હુવે, નીકલ ચલે અશવાર; ખુલ દે ખડકીયારે કે ખાં
દ જાન ખુલ દે ખડકીયારે—૩. પીયા ખસત હે પાહાડમે, આ
મ જમુનાકે તીર; અખકો મીલનો કડીન હે, પાંઉમે પડે જંજીર;
મારાખી જયગારે પંજખી છોરા મારાખી જયગારે—૪. નદી

કીનારે મુઠ્ઠા જલે, ધુવાં ન પ્રગટ હોય; તુજ કારન મેં જલું;
મુવા ન છતા કોય; ખુલ કેવડીયા લી કે ખંદ જન ખુલ કે
વડીયા લી—૫.

ખાંસુરી બજકે કાના ખાંસુરી બજયકે, આજ શામ મોહે
લીચો ખાંસુરી બજયકે—ટેક. હર હર સખ કરત જત, ગાગર
શીર ધરત જત; નીર નાર ભરન ચલી, મુઘ ન રહી શરી-
રકી—૧. બન બન સખ ઢુંઢકે, કટાય ડારું ખાંસરા, નીપજે
નહીં ખાંસ હો, બજે નહીં તોરી ખાંસરી—૨.

ખોલતા કીઉ નહીંરે માસુકડા, ખોલતા કીઉ નહીંરે—ટેક.
શીર તોરે ગગરે દા ચીડા, ગજે મોતનકી માળારે, હાથમે તોરે
પરેમ કટારી, મારતા કીઉ નહીંરે; માસુકડા—૧. મુંબધકે તો
લવેંગ સોપારી, દીલીકે દશ પાનરે; એક તખોલન એસી ખડી
વાં, લાખ ટકા ખુરબાન; માસુકડા—૨.

લીંબુ નીચે કોન ખડા મેરી જન, લીંબુ નીચે કોન ખ-
ડા મેરી જન—ટેક. છોટે છોટે લીંબુવા અજબ રસીલે, તોડ
લીએ નાદાન ॥ લીંબુ—૧.

અમસે છલબલ કર સઘઆ, સોતન ઘર ગએ રહેરે—ટેક
જે જે સઘઆ તુમને કહી સોહી, તોતો અમને માનારે, અખ

ના માનુ'ગી સઘઆ, તોરે એ ઢંગ નહે નહેરે ॥ અમસે—૧.
ભાર લયો ઉઠ જાકે આએ, હસકે કીની ખાતરે, મીઠી મીઠી બ-
તીયાં કર મેરા, મન હર લીએ લીએરે ॥ અમસે—૨. પ્રીત લ
ગી કપટી મોહેનાસે, ના કર એસી પ્રીતરે, કીન ફુતીએન બીરં-
માયા સઘયા, ઉને લગીએન ગએ રહેરે ॥ અમસે—૩. ખાંધે
કાળી કમળી સઘયા, ગલે મોતનકી માળારે, ઇશકે નાવસે એકે
સઘયા, ખીંદ્રાખન ગએ રહેરે ॥ અમસે—૪.

છેલા મત પીએને દાડી ॥ રે નીદીઆમે આણુ સતા-
ધરે ॥ હેજ દુસ્મનને આણુ સતાધરે ॥ છેલા ॥ દાડની તીખીતીખી
માથે મટુકી મારે ॥ ચુડલે ચુક ચડાશી ॥ ઉભીરે ગોરી અરજ
કરું છું ॥ મારો પીયુજ તરશે જાએરે ॥ છેલા પીચાને દાડી.

કાલી ઘટા કોયલ બન છાંઈ, મહેલોમે તડપ રહી પ્યારી.
કહો સખી કહાં હયે જાના, મોકો સીંગાર બીના નહીં ચએના;
કરકર બીજલીજા ચમકે, ઉપરસેં તો વાદલ ગરજે—મહેલોમે,
મોરી સંગકી સાહેલીઆં ફડકે, સકી છાંયા અખર ભરપુર, પી.
યા હૈ દુર સખર કર નારી—મહેલોમે તડપ રહી પ્યારી.

હાથ પકડ મોરા ખેંચત સાવરા, મેં પનીયાં ફેસે જા-
ગિરે—હાથ પકડ. હમારી અખીયા છીની ગગરીઆં, રસીઅ-

નકુ ઘટ ડાલીરે; નેણુ લડાવત હસ હસ અમસે, મેં પનીઆં
કેસે જાડોરે—હાથ પકડ મોરા ખેંચત સાવરા.

ચાલો નીકલો બાહેર તોફાન મચાવા, તોફાન મચાવા;
તોફાન મચાવા—ચાલો નીકલો. જુવો જુવો વાદલ ગેરાઈ
ગયું, ઉપર આયું નીચે ગયું; દેવી મલેકા આવી લાગશે.
ચાલો નીકલો બાહેર તોફાન મચાવા.

પ્યારીકી પતીયાં પીયુષ ખાંચતહે, ખેહાગન આવજે.
સીદસલી પેત્રે લીધું કંઈ, મુંબઈ નગર સુખાણુ; તારારે પગની
મોજડી કંઈ તે મારો ભરથાર ॥ પ્યારીકી ॥ સાળુ શોધાંનેડલો
કંઈ ચુડલે હથીદંત, મોહાલે પધારે શોરડી તમને ચાદ કરેછે કંડા
॥ પ્યારીકી ॥ સાજન ચાલ્યા ચાકરી કંઈ, લવેંગ સોપારી પા-
ન; કરજેડી કામીના કહે, તેનો મુજરો લીજે મારજી ॥ પ્યારીકી ॥

કબુ હોતે ખુશી કબુ હોતે ખશ, એસે નાદાનોકી દાસ્તી
કીયા ॥ કબુ ॥ એસા મેં જાણતી ખીત નહીં કરતી, છોટાશા
જયરા લેતી ખચા ॥ એસે ॥

ખબર.

આ ચોપડી સુરતમાં “દેશી મી-
ત્ર” તથા “ગુજરાત મીત્ર” આફ્રીકામાં કા-
સીદાસ ભગવાનદાસ પાંસેથી રોકડી કી-
મતે મળશે. દેશાવર વાળા પાંસેથી ટપાલ
ખરચ સાથે ૦-૨-૬ લેવામાં આવશે.

સામટી ખરીદનારને કમીશન આ-
પવામાં આવશે.

જે આ ગાયનની ચોપડી વાળી મ્હો-
ટી થાય અને ખરીદનારને ભારી કીમત
ની થક પટે એમ વારી એના ભાગ પાડ-
વામાં આવ્યા છે.

